

Det viser sig i hvert fald, at når det handler om frivillighed, så tager de noget, men giver ikke nok. Nu har regeringen jo så afskaffet det, som regeringen kalder en skat, nemlig AUF'en, som jo fungerede tidligere, og der mener jeg, at man, når arbejdsgiverne ikke i tilstrækkeligt omfang bidrager til noget, når de får noget, så er nødt til ikke kun at give guleroden, men også pisker, og pisker er en skat, som de selvfølgelig så får kompensation for senere ved, at de så får uddannet deres arbejdskraft.

Samfundet har en interesse i bedre og mere efteruddannelse. Derfor burde der være en vis procentdel af virksomhedernes omsætning, der f.eks. blev afsat til efteruddannelse. Denne pulje til efteruddannelse skulle så udmøntes på den enkelte arbejdsplads, arbejdsgiver og lønmodtager imellem, og kan man ikke blive enige, så kunne det gå ind i en fællespulje, men altså netop med henblik på, at man var sikker på, at der var penge til lønmodtagernes efteruddannelse.

Så var det også vigtigt i den forbindelse, at der var betydelig mere ansvarlighed omkring planlægningen af uddannelse for den enkelte medarbejder.

Der tales så meget om handleplaner for børn og unge, for indvandrere og flygtninge, men i virkeligheden burde der også på den enkelte arbejdsplads være en forpligtelse til at sikre, at der var en plan for hver enkelt medarbejders efter- og videreuddannelse, sådan at vedkommende vidste, hvilke muligheder der var til stede, og hvilke rettigheder der var.

Derfor er det efter vores opfattelse nødvendigt, hvis vi vil have en ordentlig videre- og efteruddannelse, at der stilles langt større krav til arbejdsgiverne, og at princippet om noget for noget, som der er nogle, der elsker så meget, netop også bliver et krav til arbejdsgiverne, sådan at de skal betale noget. Gør de det ikke frivilligt, så har vi en glimrende metode, nemlig en lille smule pisk.

Kl. 12.25

Margrethe Vestager (RV):

Hvilket grundlag Venstres ordfører har for allerede nu at prise AMU-reformens resultater, står ikke helt klart. Den er forholdsvis nygennemført, og derfor synes det kun at bidrage til det meget brogede billede af, hvordan virkeligheden faktisk ser ud. IFKA siger, at tendensen er for nedadgående, for så vidt angår virksomheders efteruddannelse. SiD siger, at tendensen er opadgående for deres medlemmer.

Det er svært at få overblik over efterspørgslen til efter- og videreuddannelse. Det er jo straks lettere at få overblik over udbuddet, for det styres jo ganske anderledes kontant, som det jo skal og bør, i forhold til, hvor mange uger der må udbydes, og i forhold til, hvilke priser der skal tages.

Det Radikale Venstre finder det afgørende, at alle danskere har ret til uddannelse mindst svarende til og med en ungdomsuddannelse – gratis. Det er det mindste, samfundet kan spise mennesker af med, hvis de skal gøre sig gældende i et videnssamfund, og det gælder lige fra de grundlæggende læse-, stave- og regnekurser til de længere forløb på niveauerne svarende til de grundlæggende eller de videregående voksenuddannelser.

Men samtidig er det jo overordentlig vigtigt, at virksomheder og medarbejdere har adgang til et bredt generelt udbud, og at der samtidig kan etableres skræddersyede kurser mod egenbetaling. Det har vi ikke noget imod.

Men det er ærgerligt, hvis virksomheder begynder at slække på efter- og videreuddannelsen. Det er vigtigt for det danske arbejdsmarkeds fleksibilitet, vores evne til at producere og evnen til at være innovative, at virksomhederne sikrer efteruddannelse, og at alle bør være med, at man ikke blot regner med, at andre gør det, og at man så kan hyre deres veluddannede medarbejdere.

Vi finder det også afgørende, at efter- og videreuddannelse balancerer mellem behovene hos den enkelte virksomhed og den enkelte medarbejder. Det betyder noget for indholdet af efter- og videreuddannelsen, og det betyder noget for motivationen, at man får noget, man kan bruge på sin arbejdsplads, men også får noget, der måske kan bringe en videre i ens arbejdsliv og ens liv i det hele taget.

Ministeren sagde det ene og det andet om IFKA's undersøgelse. Ministeren styrer selv en stor del af udbuddet. Hvordan går det med udbuddet af offentlig efter- og videreuddannelse?

Vi har også hørt en del om den nye, mere uformelle efter- og videreuddannelse på virksomhederne. Det er udmærket. Den tror jeg er fremragende som supplement til de andre ting, der foregår, men det gør det jo helt afgørende at sikre, at bestræbelserne på at kunne give folk en vurdering af deres reelle kompetencer er virkelighed.

Jeg vil gerne spørge ministeren, hvordan det går med bestræbelserne på at give folk en afkla-